

hvis Anskaffelse i flere Aar har været paatænkt, men har stødt paa Modstand, fordi man i Sørens Ordningen manglede de fornødne Kadrer m. m. for dette nye Baabens Betjening.

Forsvrigt henledes Opmærksomheden paa, at man i betydeligt Omfang har tiltraadt Forslagene om forstærkede overordnede Kommandoer saavel for Artilleriet som for Fodfolket. Derimod har man ikke kunnet tiltræde Forslaget om endelig at indordne den nuværende Sømineafdeling som et Kompagni under Ingenieurregimentet; man maa meget mere tiltræde at forene saavel det passive som det aktive Søminevæsen i en fælles Afdeling, der henlægges under Søværnet, hvor denne Tjeneste nærmest maa erkjendes at høre hjemme. Det Samme gjælder om den Del af Fæstningsartilleriet, som tænkes anvendt paa Søforter, der i Forbindelse med Søminer og Kanonbaade formentlig bør være et uadskilleligt Led af Søforvaret under felles Kommando og Ansvar. Af de 8 foreslaaede Fæstningsartillerikompanier ere som Følge heraf 4 foreslaaede henlagte under Søværnet.

Ved Hensyn til disse Forslag saavel som enkelte andre, om hvilke der mer eller mindre er tilveiebragt Enighed i Udvalget, kan Flertallet forøvrigt henvisse til, hvad de forskjellige Mindretal derom have udtalt.

Ny § 6 og 7.

Flertallet har ikke kunnet tiltræde at ubelade den Paragraf, der i den nugjældende Sølov handler om Garnisonsforholdene; man kunde endog saa ønske, at Garnisonsstederne endelig bleve fastsatte ved nærværende Lov, hvad man ikke antager kunde volde uoverkommelige Vanfærligheder, naar man ellers blev enig om Lovens Principer. I alt Fald maa man fastholde den Bestemmelse, der forbeholder Lovgivningen disse Forholds endelige Ordning, som forøvrigt maa blive noget forandret paa Grund af, at Regimentsinddelingen medfører, at 3 Batailloner maa sammendrages i hver Garnison. Forsaavidt som det maatte være paatænkt i noget væsentligt Omfang at drage Garnisonerne bort fra Sjælland, kan man ikke tiltræde en saadan Ordning; thi om det end maatte blive nødvendigt ved en udbrudende Krig at samle den største Del af Søren paa Sjælland, saa indser man ikke, at det vil være lettere at overføre det indkaldte Mandskab fra Sjælland, naar dets Befalingsmænd befinde sig paa Sjælland, end naar de ere i Sjælland og saaledes kunne lede Mobiliseringen.

Ligeledes tiltræder man i § 7 at optage en udtrykkelig Bemyndigelse for Administrationen til at inndele Landet i Regimentskredse og efter Fornødenhed atter at omlægge disse.

§ 6

omhandler Mandskabets Udskrivning. Flertallet er i denne Henseende gaaet ud fra, at der til hver Afdeling skulde udskrives saameget Mandskab,

at Krigsstyrken omtrent kunde tilveiebringes ved 4 Aargange. For de særlige Baabens Vedkommende ville særlige Omstændigheder maasse kunne begrunde nogen Afvigelse fra dette Forhold, hvorfor Flertallet ikke tør sige, hvorvidt man med de angivne Tal nysigtig vil kunne opnaa det ansøgte Formaal. Naar man for Fodfolkets Vedkommende gaar ud fra en Rekrutstyrke af 6,000 Mand, ville disse blive fordelte paa 21 Batailloner med 286 Mand til hver; naar Defrementet anslaaes til 36 Mand, vilde 4 Aargange tilveiebringe en Krigsstyrke paa 1,000 Mand. Man tør imidlertid neppe paaregne en saa stor Udskrivningsmasse for Fodfolket, navnlig naar Søværnet kræver en stærkere Tilgang; for hvert 100 Mand, der overføres til Søværnet, vil Bataillonernes Krigsstyrke i 4 Aarganges Mandskab nedfattes med c. 20 Mand.

Forsvrigt bemærkes, at naar saavel Søforterne som Søminevæsenet henlægges under Søværnet, vil dette foranledige en forholdsvis mindre Udskrivning til Fæstningsartilleriet og Ingenieurregimentet. Hvor stor denne Afgang bør være, har Flertallet kun kunnet anslaa, og dette Spørgsmaal maa derfor blive Ojenstand for nærmere Overveielse, naar Krigsbestyrelsen optager Forslaget.

Flertallet har endvidere ikke kunnet tiltræde Forslaget om at udtage Mandskab til Train- og Hestepassertjenesten af de til egentlig Krigstjeneste Udskrevne. Ved den Maade, hvorpaa man ved Sessjonerne aarlig betegner en overordentlig stor Mængde Værnepligtige som udygtige til egentlig Krigstjeneste, ofte som det synes af meget ringe Aarsager, er man paaveie til at omgaa den almindelige Værnepligt saaledes, at der let fremfalder berettiget Uvillie, og denne vilde stige, dersom man i endnu videre Omfang end hidtil fritog Militærarbejdere for Indkaldelse. Flertallet kan ikke antage det for ugjørligt at tilveiebringe de fornødne Trainkubste og Hestepassere af Militærarbejdernes Klasse. Forsvrigt vil neppe engang det foreslaaede (nugjældende) Antal af Hestepassere være nødvendigt, naar Flertallets øvrige Forslag vedtages. Desuden foreslaar man at indkalde 20 Militærarbejdere pr. Regiment til Tjeneste om Vinteren ved Munderingskammerne, naar Vintertjenesten for Mandskabet opgives.

§§ 7—17.

Flertallet har foreslaaet at lade Indkaldelserne ske saaledes, at den første Uddannelse kan være tilendebragt for samtlige Afdelingers Vedkommende til 1ste September hvert Aar, idet man maa antage det for ønskeligt, at alle samlede Øvelser foregaa i September Maaned, naar Høsten i det Væsentlige kan ventes at være tilendebragt, ialtsald i Maanedens sidste Halvpart. Ved den af Krigsministeren foreslaaede første Uddannelsesetid har man ikke foreslaaet anden Endring end en